

dets tilladelse at ændre tilstanden af områder (moser, strandenge m.v.), der er beskyttede i henhold til naturfredningsloven, jf. forslaget til lov om naturbeskyttelse.

Forslaget giver også mulighed for uden godkendelse at ændre bestående dræn og udgrøftningsanlæg. Åbne udgrøftningsanlæg, der er omfattet af § 3, stk. 2, kan dog ikke ændres uden godkendelse, jf. nr. 3. Som eksempel herpå kan nævnes kanalerne i Tøndermarken.

Stk. 2 åbner mulighed for, at der i okkerområder, uden at en forudgående tilladelse er nødvendig, i dyrkningsøjemed kan foretages ændring af dræn og udgrøftningsanlæg og afdræning af jernholdigt grundvand i lavbundsområder. Gendræning i den foreslåede bestemmelses forstand vil ikke forudsætte, at de nye drænrør lægges præcis, hvor de tidligere rør lå.

Stk. 2 vil eksempelvis muliggøre, at der indføres en ordning, så allerede dræned arealer i okkerområderne kan gendrænes uden tilladelse efter § 4, stk. 1, hvis amtsrådet ikke reagerer inden en vis frist efter at have modtaget anmeldelse om projektet. I regler herom kan fastsættes kriterier for amtsrådets vurdering af, om en anmeldelse af et gendræningsprojekt blot kan henlægges, jf. også lovforslagets § 3, stk. 3. Fører vurderingen til, at en tilladelse efter § 4, stk. 1, må kræves, bliver bestemmelserne i § 7, stk. 2-4, aktuelle.

Bestemmelser i medfør af det foreslåede stk. 2 vil forinden udfærdigelsen blive forhandlet med Landbrugsministeriet og berørte organisationer. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 3, stk. 3, og § 7.

Retten efter bestemmelsen vil som hidtil ikke give adgang til uden forudgående tilladelse at foretage reguleringsarbejder i det vandløb, hvortil dræningen eller udgrøftningen sker.

Regulativbestemmelser kan som hidtil foreskrive beliggenheden - både dybdemæssigt (kotemæssigt) og strækningmæssigt (ned ad vandløbet) - af udløb af dræn og grøfter. Bestemmelser herom kan være påkrævede ud fra både hydrauliske (afstrømningsmæssige) og miljømæssige hensyn.

Til § 6

Nr. 1 opretholder den gældende retstilstand efter vandløbsloven.

Efter de gældende regler i naturfredningslovens § 43, jf. bekendtgørelse nr. 521 af 2. november 1983, kræves amtsrådets tilladelse til en ændring af tilstanden af en mere end 500 m² stor sø. Forslaget under nr. 2 vil set på denne baggrund fremkalde en øget beskyttelse af landets værdifulde vådområder. Vandløbslovgivningen har imidlertid til stadighed omfattet søer uanset deres størrelse, når søen har mere end én

bredejer, og derfor nødvendiggjort vandløbsmyndighedens tilladelse til tørlægning af og andre indgreb i en sådan sø. Forslaget under nr. 2 vil set på denne baggrund betyde en afregulering af søer, der er under 100 m² og har flere bredejere.

Antallet af isolerede søer under 500 m² bliver til stadighed reduceret som følge af opfyldning og afvanding. Disse mindre søer rummer ofte et særpræget dyre- og planteliv, bl.a. som følge af manglen på fisk. Set på baggrund af søbeskyttelsen efter den gældende naturfredningslovgivning kan det skønnes, at lovforslagets størrelsesgrænse på 100 m² vil betyde, at 80-90 pct. af de endnu eksisterende søer under 500 m² vil blive inddraget under beskyttelsen. For de resterende 10-20 pct., der er mindre end 100 m², vil lovforslaget som nævnt umiddelbart betyde en afregulering set på baggrund af den gældende vandløbslov, for så vidt søen har flere bredejere. Efter lovforslagets § 18, jf. § 19, stk. 2, nr. 2, kan amtsrådet imidlertid ved et regulativ for en eller flere af disse helt små søer tilvejebringe den samme beskyttelse som for større søer, hvis dette efter en konkret vurdering skønnes ønskeligt.

Nr. 3 svarer til gældende bestemmelser i vandløbsloven (§ 27, stk. 1, og § 35, stk. 1, sammenholdt med § 16) om adgangen til at udføre vedligeholdelsesarbejder, hvorved der ikke sker indgreb i vandløbets faste profil. Nr. 3 omfatter således fjernelse af sand- og slamaflejringer ikke blot fra strømrønden, men også for at frilægge drænudløb. Det fremgår imidlertid af lovforslagets § 8, stk. 1, 1. pkt., at nr. 3 ikke har virkning for de miljømæssigt værdifulde vandløb og søer, som er omfattet af § 3, stk. 2, idet kun amtsrådet må foretage disse arbejder i sådanne vandløb og søer.

Det følger af lovforslagets § 10, at den, der fjerner slam og grøde, normalt har pligt til at optage materialet fra vandløbet. Af lovforslagets § 11 følger, at bredejeren har pligt til at bortskaffe oplagt fyld og grøde. Dette svarer til retstilstanden efter den gældende vandløbslov.

Bestemmelsen i nr. 4 fritager for godkendelse efter stk. 1, når udsætning af fisk sker på grundlag af en udsætningsplan godkendt af fiskeriministeren. I en udsætningsplan kan optages bestemmelser om, hvilke fisk der må udsættes i det område, planen omfatter, og med hvilken tæthed. Den recipientansvarlige myndighed vil blive hørt i forbindelse med revision af gældende planer og eventuel udarbejdelse af nye planer.

For søer uden afløb vil der i et regulativ, jf. lovforslagets § 19, stk. 2, nr. 3, kunne optages tilsvarende bestemmelser om tilladelige fiske- og krøbseudsætninger, som herefter vil være godkendt efter vand-